

- 2) analizę i kontrolę orzeczeń lekarzy rzeczoznawców Kasy i komisji lekarskich Kasy pod względem merytorycznym i formalnym;
- 3) prowadzenie szkoleń w zakresie orzecznictwa lekarskiego;
- 4) opiniowanie kandydatur na stanowisko lekarza regionalnego oraz przewodniczącego komisji lekarskiej Kasy;
- 5) ocenę kwalifikacji orzeczniczo-lekarskich lekarzy regionalnych i członków komisji lekarskich Kasy.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku stwierdzenia niezgodności orzeczenia ze stanem faktycznym lub zasadami orzecznictwa lekarskiego, naczelny lekarz Kasy może zlecić:

- 1) uzupełnienie dokumentacji lekarskiej poprzez skierowanie osoby na badanie przez lekarzy konsultantów, na badania pomocnicze lub na obserwację szpitalną;
- 2) przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia odpowiednio przez lekarza rzeczoznawcę Kasy albo komisję lekarską Kasy.

3. Naczelny lekarz Kasy może zlecić lekarzowi rzeczoznawcy Kasy lub komisji lekarskiej Kasy rozpatrzenie sprawy niezależnie od ich właściwości miejscowej.

§ 21. 1. Lekarzem rzeczoznawcą Kasy może być lekarz, który spełnia następujące warunki:

- 1) jest specjalistą w szczególności w zakresie następujących specjalizacji: chorób wewnętrznych, medycyny przemysłowej, medycyny ogólnej, medycyny rodzinnej, reumatologii, chirurgii ogólnej, chirurgii ortopedyczno-urazowej, rehabilitacji, neurologii, psychiatrii;
- 2) posiada prawo wykonywania zawodu lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w zawodzie lekarza;
- 4) nie był karany, w tym również za przewinienia zawodowe;
- 5) odbył szkolenie w zakresie ustalonym przez Prezesa Kasy.

2. Lekarz regionalny oraz przewodniczący komisji lekarskiej Kasy, poza spełnieniem warunków wymienionych w ust. 1, powinien posiadać co najmniej 5-letnią praktykę zawodową w zakresie orzecznictwa lekarskiego.

§ 22. Postępowanie orzecznicze dla ustalenia prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników jest nieodpłatne.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Polityki Społecznej: w z. *C. Miżejewski*

47

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 31 grudnia 2004 r.

w sprawie zwrotu kosztów przejazdu osób wezwanych do osobistego stawiennictwa przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Na podstawie art. 77 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje, wysokość i warunki zwrotu kosztów przejazdu osobom wezwanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „Zakładem”, do osobistego stawiennictwa

w sprawach świadczeń z ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń wypłacanych przez Zakład.

§ 2. 1. Zakład zwraca osobie wezwanej koszty przejazdu z miejsca zamieszkania tej osoby do miejsca wskazanego w wezwaniu i z powrotem.

2. Jeżeli stan zdrowia osoby wezwanej wymaga opieki innej osoby, wzywająca jednostka organizacyj-

¹⁾ Minister Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 265, poz. 2643).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679, i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135.

na Zakład, na wniosek osoby wezwanej, może wyrazić zgodę na zwrot osobie wezwanej kosztów przejazdu osoby towarzyszącej. Zgoda powinna być uzyskana przed wyjazdem osoby wezwanej do miejsca wskazanego w wezwaniu.

§ 3. 1. Zakład zwraca osobie wezwanej koszty przejazdu do kwot równych:

- 1) cenie biletu za przejazd kolejowy wykonywany przez uprawnionego przewoźnika w drugiej klasie pociągu osobowego, uwzględniającej posiadane uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, bez względu na tytuł tych uprawnień;
- 2) cenie biletu za przejazd w autobusowej komunikacji zwykłej przewoźnika wykonującego regularne przewozy osób, uwzględniającej posiadane uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, bez względu na tytuł tych uprawnień — jeżeli brak jest połączenia kolejowego, o którym mowa w pkt 1, albo gdy przejazd autobusem nie jest droższy;
- 3) cenie biletu za przejazd publicznymi środkami komunikacji miejskiej, uwzględniającej posiadane uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, bez względu na tytuł tych uprawnień.

2. W przypadku gdy między miejscem zamieszkania osoby wezwanej a miejscem wskazanym w wezwaniu nie ma osobowej komunikacji kolejowej lub autobusowej komunikacji zwykłej, wysokość zwrotu kosztów przejazdu ustala się w kwocie odpowiadającej cenie biletu najtańszego dostępnego środka komunikacji publicznego transportu zbiorowego.

§ 4. W wyjątkowych okolicznościach, na wniosek osoby wezwanej, wzywająca jednostka organizacyjna Zakładu może wyrazić zgodę na zwrot kosztów za przejazd uzgodnionym środkiem transportu, z tym że zwracane koszty nie mogą przekraczać kwot określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocy-

kli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271 oraz z 2004 r. Nr 237, poz. 2376). Zgoda powinna być uzyskana przed wyjazdem osoby wezwanej.

§ 5. 1. Warunkiem zwrotu kosztów przejazdu osobie wezwanej, po jej przybyciu w wyznaczonym terminie do miejsca wskazanego w wezwaniu, jest złożenie przez nią pisemnego wniosku, zawierającego oświadczenie o posiadaniu albo nieposiadaniu uprawnień do ulgowych przejazdów publicznym transportem zbiorowym, oraz przedstawienie biletów lub rachunków za przejazd.

2. Zwrot kosztów przejazdu do wysokości określonej w § 3 i 4 następuje na podstawie przedstawionych biletów lub rachunków.

3. W przypadku nieprzedstawienia biletów lub rachunków, zwrot kosztów przejazdu w obie strony następuje według taryf przewozowych dla najtańszego środka transportu na danej trasie.

§ 6. 1. Koszty przejazdu do wysokości 20,00 zł wzywająca jednostka organizacyjna Zakładu zwraca w formie gotówkowej, bezpośrednio po przedstawieniu przez osobę wezwaną dokumentów, o których mowa w § 5.

2. Zwrot kosztów przejazdu przekraczających 20,00 zł jest dokonywany przez Zakład w terminie do 14 dni od dnia przedstawienia przez osobę wezwaną dokumentów, o których mowa w § 5, na wskazany przez tę osobę rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, a jeżeli osoba wezwana rachunków takich nie posiada — za pośrednictwem jednostek organizacyjnych państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”.

§ 7. Przepisy § 3, 5 i 6 stosuje się odpowiednio do zwrotu kosztów przejazdu osoby towarzyszącej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Polityki Społecznej: w z. *C. Miżejewski*

48

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 30 grudnia 2004 r.

w sprawie kwalifikacji osób ubiegających się o stanowisko dyrektora jednostki doradztwa rolniczego oraz warunków i trybu przeprowadzania konkursu na stanowisko dyrektora tej jednostki

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolnicze-

go (Dz. U. Nr 251, poz. 2507) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rozwój wsi, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).